В маленькій біленькій хатині сон мрії колише в колисці дитині.
По усточках сонних, мов тіні по сіні, блукається усмішки брижа.
Лиш сутінків рожі в кімнаті закляті кладуться на "завтра" й на "нині".
Навколо колиски чортів чотирьох посідало та грають у бриджа.

І мрійно, спокійно і тихо. Лиш день похилився над лихом у вікнах.
На шибах задзенькали мухи й без руху присіли, побачивши гай.
Ні миша не скрипне. І тиша кладе свої пальці на очі привітна.
Біси грали в карти невпинно. Дитині приснився тоді вперше – рай.